

**Ақвол ва аъмоле, ки барои
ОНҲО ПОДОШ ВА АҶР ТАЪЙИН
шуда аст**

[Тоҷики – Tajiki – طاجيكية]

2011 - 1432

IslamHouse.com

أقوال وأفعال وردت فيها أجور عظيمة
«باللغة الطاجيكية»

2011 - 1432

IslamHouse.com

**Ақвол ва аъмоле, ки барои онҳо
подош ва аҷр таъйин шуда аст:**

N	Гуфтор ва рафтор	Подош ва аҷри он аз аҳодиси Расулаллоҳ (с)
1	<p>Гуфтани: <i>"Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳу, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду ва ҳува ъала кулли шаиъин қадир"</i></p>	<p>Ҳар касе онро ҳар рӯз сад бор бигӯяд, ба андозаи озод кардани даҳ ғулом савоб мегирад, сад савоб барои ӯ навишта мешавад ва сад гуноҳаш пок мешавад ва ӯ дар он рӯз аз шайтон маҳфуз мегардад ва ҳеч кас коре беҳтар аз кори ӯро наметавонад ироа бидиҳад, магар касе, ки онро бештар анҷом дода бошад.</p>
2	<p>Талаби биҳишт кардану паноҳ чустан аз оташи дузах</p>	<p>Ҳар ки аз Худованд се маротиба талаби биҳишт кунад, биҳишт мегуяд: Худоё уро дохили ман гардон, ва ҳарки аз Худованд се маротиба аз оташи дузах паноҳ бичуяд, Дузах мегуяд: Худоё уро аз ман дур нигоҳ бидор.</p>

3	<p>Гуфтани: Субҳонал лоҳи биҳамдиҳ и ва Субҳонал лоҳи-л- азим</p>	<p>Ҳар кас баъди бомдод ва шом сад бор бигӯяд:</p> <p style="text-align: right;">سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ</p> <p>“Субҳоналлоҳи ва биҳамдиҳи”</p> <p>гуноҳонаш агарчи монанди кафки дарё бошанд, пок мегарданд ва дар рӯзи қиёмат ҳеҷ касе амалеро беҳтар аз ӯ надорад, магар касе ҳамчун ӯ ё бештар аз ӯ гуфта бошад.</p> <p>Ду калима ҳастанд, ки гуфтанашон бар забон роҳат аст ва дар тарозуи аъмол бештар вазнин ҳастанд ва назди Худованди раҳмон маҳбуб ҳастанд ва он ду калима</p> <p style="text-align: right;">سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ</p> <p>“Субҳоналлоҳи биҳамдиҳи Субҳоналлоҳи-л-азим” ҳастанд.</p>
4	<p>Гуфтани “Субҳона ллоҳи-л- азим ва биҳамдиҳ и</p>	<p>Ҳар касе бигӯяд</p> <p style="text-align: right;">سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ</p> <p>“Субҳоналлоҳи-л-азим ва биҳамдиҳи”</p> <p>дарахти хурмое дар биҳишт барои ӯ кошта мешавад.</p>
5	<p>Гуфтани “Ло ҳавла ва ло қуввата ило биллоҳ”</p>	<p>Шуморо бо беҳтарин кунҷ аз кунҷҳои биҳишт роҳнамоӣ кунам? Гуфтам: Оре. Фармуд:</p> <p style="text-align: right;">لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ</p> <p>“Ло ҳавла ва ло қуввата ило биллоҳ”</p>
6		<p>Касе, ки дар маҷлисе ҳузур дошт ва дар он лағжишаш бисёр буд, пеш аз он ки аз он</p>

	Каффора и маҷлис	маҷлис бархезад, бигӯяд: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ “ <i>Субҳонака аллоҳумма ва биҳамдика аишҳаду ан ло илоҳа ило анта астағфирука ва атубу илайка</i> ” тамоми он чиро, ки дар он маҷлис барои ӯ пеш омада буд, мавриди авф қарор мегирад.
7	Салавот бар Паёмбар (с)	Ҳар касе бар ман танҳо як салавот бифиристад, Худованд бар ӯ даҳ салавот мефиристад ва даҳ гуноҳаш бахшида мешавад ва даҳ дараҷа бар манзалати ӯ изофа мегардад. Дар ривояти дигаре: даҳ дараҷа савоб барои ӯ навишта мешавад.
8	Фазли қироғати оёти Қуръони карим	Ҳар кас дар як шабонарӯз панҷоҳ ояро тиловат намояд. аз зумраи ғофилин нахоҳад буд ва ҳар кас 100 ояро бихонад, аз зумраи порсоён хоҳад буд ва ҳар кас 200 ояро бихонад, Қуръон бар зидди ӯ хуччат нахоҳад буд ва ҳар кас 500 ояро тиловат намояд, барои ӯ аҷри беандоза ва ҳангуфте хоҳад буд
9	Дуъои дохил шудар ба бозор	Ҳарки пеш аз дохил шудан ба бозор ин дуъоро бихонад, Худованд барояш ҳазорон савоб навишта мекунад, ва ҳазорон гуноҳашро маҳв мегардонад ва мартабаашро ҳазорон маротиба ба боло мебардорад. ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) Ҳеҷ маъбуде чуз Худои якто вучуд надорад, ва у шарике надорад, подшоҳи ва ситоиш азони уст, ва уст ки зинда мегардонад ва мемиронад, ва ҳамеша зиндааст ва нахоҳад мурд, неки ва бади

		дар дасти уст, ва у бар ҳама чиз тавоноист.
10	Фазли хифзи ояте аз сураи “Каҳф”	Ҳар кас 10 ояи аввали сураи “ Каҳф ”-ро хифз намояд, аз Даҷҷол масун хоҳад буд.
11	Дуъои касе ки шахси мубталор о мебинад	Ҳарки шахсеро бубинад ки дучори балое шудааст бигӯяд: الحمد لله الذي عافاني مما ابتلاك به وفضلني على كثير ممن خلق تفضيلا. Алҳамду лиллаҳи лази њофони мимма ибталока биҳи ва фазалани њала касирин мимман халақа тафзила.
12	Дуои баъд аз азон	Ҳар касе баъд аз шунидани азон бигӯяд اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ “ Аллоҳумма рабби ҳозиҳи даъвати-т-таммати ва-с-салоти-л-қоимаҳ. Оти Муҳаммадан ал-василата вал-фазила ва бъасу мақоман маҳмудан аллази ваъдтаҳу ” шафоатам дар рӯзи қиёмат барои воҷиб мешавад.
13	Вузӯи хуб ва комил	Ҳар кас ба беҳтарин сурат вузӯ гирад, гуноҳонаш аз бадани ӯ хориҷ мешаванд, ҳатто аз зери нохунҳояш берун мерезанд.
14	Дуои баъд аз вузӯ	Ҳар як аз шумо, ки вузуи матлуб ва комиле бигирад ва баъд аз он бигӯяд: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ “ Ашҳаду ан ло илоҳа илаллоҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадан аъбдуллоҳу ва расулуҳу ”

		Ҳашт дари чаннат барояш кушода мегардад аз кадоме яки аз онҳо хоҳад медарояд.
15	Ду ракъат намоз баъд аз вузӯ	Ҳар мусулмоне, ки вузӯи матлубро бигирад ва сипас ду ракаат намозро бар пой дорад ва қалбу дили ӯ мутаваҷҷеҳи он ду ракаат намоз бошад, бихишт барои ӯ воҷиб мешавад.
16	Бисёр ба масҷид рафтан	Ҳар касе рӯзу шаб барои ҳузур дар ҷамоъат ба масҷид биравад, ҳар гоме, ки бармедорад, гуноҳе аз ӯ пок мешавад, чи гомҳои рафтан ва чи гомҳои баргаштан.
17	Талаби мағфирати гуноҳон аз Худованд	Ҳар ки доимо дар талаби мағфират пайдор аст, Худованд барои у ҳар гуна мушкилиро осон мегардонад, ва аз ҳар гуна ғаму андуҳ уро наҷот мебахшад, ва аз ҷой барояш дари ризқро мекушояд ки дар интизораш нест.
18	Омодагӣ барои рӯзи ҷумъа	Ҳар кас рӯзи ҷумъа ғусл кунад ва худро шустушӯ дихад ва зуд аз хоб бархезад ва пиёда ба ҷумъа биравад ва ба имом наздик шавад ва ба ӯ гӯш фаро дихад, кори беҳуда накунад ба теъдоди ҳар гоми ӯ подоши рӯза ва намози як сола аҷр хоҳад буд. Ҳар кас, ки рӯзи ҷумъа ғусл кунад ва дар ҳадди тавон худро покиза намояд ва худро пироиш намояд ва хушбӯи ба худ бизанад ва берун биравад ва дар миёни ду кас ҷудой эҷод накунад ва сипас намозро навофил бихонад ва сипас ба ҳангоми хутбаи имом сокит бимонад, гуноҳони миёни он ҷумъа то ҷумъаи дигараш бахшида мешавад.

19	Расидан ба Аллоху акбари аввали намоз ва такбират у-л-эхром	Ҳар кас чихил рӯз намозхояшро бо ҳамроҳии ҷамоъат бихонад ва бо такбири аввали имом намозашро оғоз кунад (ба такбири аввалӣ бирасад) аз ду чиз ҳатман эмин мешавад: аз оташи дӯзах ва аз инфоқ.
20	Намозҳои воҷибро бо ҷамоъат хондан	Намози ҷамоъат 27 бор бартар аз намози фардӣ аст.
21	Хондани намози субҳ ва ишро бо ҷамоъат	Ҳар кас намози ишоро бо ҷамоъат бихонад, мисли он аст, ки нимае аз шабро намоз хонда ва ҳар кас намози субҳро бо ҷамоъат бихонад, ҳаммонанди он аст, ки тамоми шаб намоз хонда бошад.
22	Сафи аввали намоз	Агар мардум медонистанд зуд рафтанд ба намоз ҳангоми азон ва дар сафи аввал чӣ аҷр ва подоше дорад, барои он азми худро қазм мекарданд ва барои ҳузур дар сафи аввал қуръакашӣ мекарданд.
23	Намози мустаҳаб фаровон хондан	Шуморо ба сачдаи бисёр сафориш менамоям, зеро ҳар сачдаеро, ки мебаред, Худованд дараҷаеро бар манзалати шумо меафзояд ва гуноҳе аз гуноҳони шуморо пок мегардонад.
24	Хондани намозҳои	Касе, ки дар шабонарӯз дувоздаҳ ракаат намози мустаҳаб бихонад, хонае дар

	суннат	биҳишт барояш сохта мешавад: чаҳор ракаат қабл аз зӯҳр ва ду ракаат баъд аз он ва ду ракаат баъд аз мағриб, ду ракаат баъд аз ишо ва ду ракаат баъд аз намози субҳ.
25	Суннати ротиба (муаккада) қабл аз намози субҳ ва фаризаи субҳ	Ду ракаат намози қабл аз намози субҳ беҳтар аз дунё ва ҳамаи он чи дар он аст. Ҳар касе намози субҳро бихонад, дар сафи ҳимояти Худованд қарор мегирад.
26	Намози чоштгоҳ	Бар ҳар пайванде аз бадани шумо дар ҳар субҳгоҳ садақае аст, ҳар тасбеҳе садақа аст ва ҳар ҳамде ва “Ло илоҳа илаллоҳ” ва “Аллоҳу акбар” ва амр ба маъруф ва наҳи аз мункар садақа аст ва аммо ду ракаат намози субҳ ба андозаи ҳамаи онҳо аҷр ва савоб дорад.
27	Зикри Худованд дар маҳали намоз	Бар ҳар як аз шумо то замоне, ки дар маҳали намоз ҳастед ва ҳамчунон вузӯ доред, малоик салавот мефиристанд ва мегӯянд: “Худованд ўро мавриди мағфират қарор бидех, Худованд бо ў меҳрубон бош”.
28	Зикри Худованд баъд аз намози субҳ то тулӯи офтоб ва	Ҳар кас намози субҳро бо ҷамоат бихонад, баъд бинишинад ва то тулӯи офтоб Худовандро зикр кунад ва сипас ду ракаат намозро бар ҷой биоварад, ба андозаи савоби як ҳаҷ ва як умраи комил аз они худ месозад.

	хондани ду ракаат баъд аз он	
29	Ҳар кас барои намози таҳаччуд бархезад ва ҳамсараш низ бедор шавад	Ҳар кас шабонгоҳон бедор шавад ва ҳамсараш низ бо ӯ бархезад, бо ҳамдигар бо ҷамоат ду ракаат намоз бихонанд, Худованд онҳоро аз зумраи мардон ва заноне қарор медиҳад, ки бисёр Худовандро ёд мекунанд.
30	Касе, ки қасди намози шабро дошта, аммо дар хоб монда бошад	Ҳар кас қасди намози шаб дошта, аммо ӯро хоб бурда бошад, Худованд аҷри намозро барои ӯ дар назар мегирад ва хобаш подоше барои ӯст.
31	Гуфтани 33 бор Субҳонал лоҳ, 33 бор Алҳамдул лиллоҳ ва 33 бор Аллоҳу Акбар ва	Ҳар кас баъд аз ҳар намоз 33 бор <i>Субҳоналлоҳ, 33 бор Алҳамдуллоҳ, 33 бор Аллоҳу акбарро</i> бигӯяд ва дар поён бигӯяд: <i>Ло илоҳа илларлоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳу лаҳу-л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду ва ҳува аъло кулла шайин қадир</i> ” гуноҳони ӯ агарчи ҳамчун кафки дарё бошанд, бахшида мешаванд.

	<p>поён додани он бо “Ло илоҳа илаллоҳу ваҳдаҳу ло ...</p>	
32	<p>Хондани «Ояталку рси» баъд аз намозҳои воҷиб</p>	<p>Касе, ки баъд аз намозҳои худ «Ояталкурси» бихонад, фосилаи ӯ то биҳишт фақат марг аст.</p>
33	<p>Аёдати мариз</p>	<p>Мусулмоне, ки аз мусулмони дигар аёдат мекунад, магар ин ки агар ҳангоми субҳ ба аёдат биравад, ҳафтад ҳазор малоика то шаб бар ӯ дуруд мефиристанд ва агар шаб ба аёдат биравад, ҳафтад ҳазор малоика то субҳ бар ӯ дуруд мефиристанд ва барои ӯ меваҳои чиде дар биҳишт аст.</p>
34	<p>Таъзия додан ба мусибат дида</p>	<p>Ҳар кас таъзияи мусибатдидаеро бигӯяд, аҷре ҳаммонанди ӯро шомил мешавад. Ҳеҷ мӯъминест, ки таъзияи бародари мусулмони мусибатдидаашро мекунад, магар ин ки Худованд ӯро бо либоси каромат мепӯшонад.</p>
35	<p>Намоз бар майит ва ташийъи ҷаноза то</p>	<p>Ҳар касе бар ҷанозае намоз бихонад, як қирот аҷр дорад ва касе, ки бар дафни он ҷаноза низ ҳамроҳ шавад, ду қирот аҷр хоҳад дошт. Аз ӯ савол шуд: Қирот чист? Фармуд: <i>ду қирот ҳаммонанди ду кӯҳи бузург</i></p>

	қабристон.	<i>аст</i>
36	Касе, ки барои касби ризоияти Худованд масҷиде месозад	Касе, ки масҷидеро барои Худованд месозад, ҳар чанд ба андозаи лонаи гунҷишке мебошад, Худованд барои ӯ хонаеро дар биҳишт месозад.
37	Инфоқ	Ҳеҷ сабоҳе бар мардум намегузарад, магар ки ду ғаришта нозил мешавад ва яке аз онон меғӯяд: Худовандо моли аҳли инфоқро ҷойгузин кун ва моли худдорикунанда аз эҳсонро талаф намо.
38	Қарз додан бидуни суд	Ҳар гоҳ мусулмоне ба бародари мусулмони худ (пул ё молро) ду бор қарз диҳад (то гиреҳе аз кори ӯро бикӯшад), савоби баробар бо савоби садақа додани ҳамон мол оиди ӯ хоҳад шуд.
39	Садақа	Садақа ба ҳеҷ вачҳ аз мизони дорой намекоҳад ва афву бахшиши бахшандаро иззат мебахшад ва инсони мутавозеъро сарбаланд мегардонад. Як дирҳам аз сад ҳазор дирҳам бартар аст. Гуфтанд: Ё Расулаллоҳ чӣ гуна? Фармуд: Марде дорои ду дирҳам аст, яке аз онҳоро садақа дод ва марде дорои дорои бисёре аст ва аз он мол сад ҳазор дирҳамро садақа дода аст.
40	Рӯза гирифтани дар роҳи	Ҳар кас дар роҳи Худо як рӯзро рӯза гирад, Худованд вайро ба андозаи ҳафтад сол аз оташ дур мегардонад.

	Худо	
41	Рӯза гирифтан и се рӯз дар як моҳ, рӯзаи рӯзи арафа, рӯзаи рӯзи ошуро	Ҳар кас ҳар моҳ се рӯз аз рамазон то рамазони дигар рӯза бигирад, чунон аст, ки тамоми солро рӯза гирифта бошад. Аз Расулаллоҳ аз рӯзаи рӯзи арафа суол шуд. Эшон фармуданд: “Ин рӯза каффораи гуноҳони ҳамон сол ва соли гузаштаи рӯзагиранда мешавад”. Ҳазрат дар бораи рӯзаи рӯзи ошуро фармуданд: “Каффораи гуноҳони соли гузашта мебошад”.
42	Дар гузар кардан аз масир¹	Марде ба марди дигар қарз меод ва ба писари ҷавонаш сафориш мекард, ки чунончи (дармонда) ва маъсире назди ту омад, аз ӯ гузар кун (ва ба хотири талабат ӯро ба машаққат маяндоз) бошад, ки Худованди мутаъол аз мо даргузарад (ва гуноҳони моро маъоф гардонад). Гӯянд: Он мард Худовандро мулоқот кард, дар ҳоле ки аз гуноҳонаш дар гузашта буд.
43	Рӯзаи шаш рӯзи моҳи шавол	Ҳар кас тамоми моҳи рамазонро рӯза гирад ва сипас шаш рӯз аз моҳи шаввол рӯза бигирад, гӯё ҳама рӯзгор (умр)-ро рӯза гирифта аст
44	Комил хондани намози таровех	Марде, ки барои хондани намози таровех ба имом иқтидо мекунад ва то поёни намоз имомро ҳамроҳӣ мекунад, (аз савоби баробар бо) ибодати як шаби комил

¹ Касе, ки қарзро гирифта ва қодир ба пардохти он нест ва ё ба наҳви дигар бадеҳкорӣ дорад ва ...ро маъсир гӯянд.

	бо ҳамроҳии имомии ҷамоъат	бархурдор мешавад.
45	Ҳаҷи мабрур	Касе, ки барои ризоии Худо ҳаҷ кунад (ва дар айёми ҳаҷ) аз фикр ва гуноҳ (шаҳвати нафс, фаҳш ва сухани бад) парҳез кунад, пас аз итмоми ҳаҷ (аз гуноҳон пок мегардад), ҳамон гуна ки ҳангоми зода шудан аз модар пок буда аст ва ҳаҷи мабрурро подоше ҷуз биҳишти (Худовандӣ) шоиста нест.
46	Умра рафтан дар моҳи Рамазон	Умра рафтан дар моҳи Рамазон (дар аҷр ва савоб) бо як ҳаҷи комил баробарӣ мекунад.
47	Анҷоми аъмоли солеҳ дар дах рӯзи авали моҳи зулҳиҷча	Дар ҳеҷ як аз айёми (сол) амали некӯ анҷом додан дӯстдоштанитар аз аъмоли солеҳ дар (дах рӯзи аввали) моҳи зулҳиҷча назди Худованд намебошад. Асҳоб (р) арз карданд: Ё Расулаллоҳ! Ҳатто чиҳод дар роҳи Худо? Он ҳазрат фармуд: Ҳатто чиҳод дар роҳи Худо, магар ин ки шахс бо молу ҷони худ дар роҳи Худо хуруҷ кунад ва боз нагардад.

48	Қурбонӣ	<p>Асҳоби Расулаллоҳ (с) арз карданд: Ё Расулаллоҳ. Чаро бояд қурбонӣ кард? Он ҳазрат фармуд: <i>Ин суннати падаратон Иброҳим аст.</i> Асҳоб арз карданд: <i>Чи чизе аз қурбонӣ оидамон мегардад?</i> Он ҳазрат (с) фармуд: <i>Дар муқобили ҳар мӯи (аз ҳайвони қурбонишуда) як некӣ таъаллуқ мегирад.</i> Асҳоб гуфтанд: Агар ҳайвон пашм дошта бошад? Он ҳазрат (с) фармуд: <i>Дар баробари ҳар тори мӯ аз пашм низ як некӣ ба қурбоникунанда таъаллуқ мегирад.</i></p>
49	Ҷазилати олим	<p>Ҷазилати олим бар обид чун ҷазилати ман (Паёмбар) бар пойинтарини шумо аз лиҳози манзалат аст. Сипас Расулаллоҳ (с) фармуд: Ҷамоно Худованд ва фариштагони Ё ва тамоми аҳли осмонҳо ва Замин, ҳатто мӯрча дар лонааш ва моҳӣ (дар дарё) бар муаллиме, ки ба мардум илми некӯ ва муфид меомӯзонад, дуруд мефиристонанд.</p>
50	Орзуи шаҳодат	<p>Ҷар кас (самимона) бо садоқати комил аз Худованд тақозои шаҳодат (дар роҳи Ёро) бикунад, Худованд ҷойгоҳ ва манзалати шуҳадоро ба ӯ арзонӣ медорад, ҳар чанд (шаҳид нашуда) ва дар хонааш бар фаршаш бимирад.</p>
51	Гиряву зорӣ аз тарси Худо	<p>Ду чашмро оташи дузах насӯзонад. Чашме, ки аз тарси Худованд гирён буда ва дигар чашме, ки дар роҳи Худованд посбонӣ намуда аст (манзур чашми нигоҳбон ё муҷоҳиде аст, ки бо вучуди ғалабаи хоб барои ҳафозат аз ислом ва муслимин бедор монда аст).</p>

52	Парҳез аз доғ кардан ва таъвиз ва фол	Тамоми умматҳо дар хоб бар Расулаллоҳ (с) арза шуданд. Он ҳазрат (с) дар миёни уммати хеш ҳафтад ҳазор (нафар)-ро мушоҳида намуд, ки бидуни ҳисобу китоб ва бидуни ҳеч дағдаға ба бихишт дохил гардиданд. Онҳо касоне буданд, ки худро доғ (барои шифо аз беморӣ) намекунанд ва талаби хондани таъвиз аз касе намекунанд ва аз таъфил (фолгирӣ) парҳез мекарданд ва (ҳамвора) барои Худои хеш таваккал менамуданд.
53	Касе, ки фарзандони кӯчакашро аз даст дода	Ҳар мусулмоне, ки се тан аз фарзандони ӯ қабл аз булуғ (ва қабл аз он ки ба синни гуноҳ бирасанд) аз дунё бираванд, бетардид, Худованд вайро (дар муқобили чунин мусибате, ки таҳаммул намуда) бихишти хеш арзонӣ хоҳад кард.
54	Касе, ки биноияшро аз даст дода	Худованди мутаъол мефармояд: Чунончи бандамро бо аз байн бурдани биноии ӯ биозмом ва ӯ дар муқобил сабр пеша созад, дар ивази ду чашми ӯ бихиштро ба ӯ хоҳам бахшид.
55	Тарки чизе чиҳати ҷалби ризои Худо	Ҳеч гоҳ ту чизеро сирфан ба хотири тарс ва тақвои илоҳӣ тарк намекуӣ, магар ин ки Худованд беҳтар аз онро оиди ту мегардонад.
56	Ҳифозати забон ва	Расулаллоҳ (с) фармуданд: Ҳар касе забон ва шармгоҳи хешро ҳифз кунад, бихиштро

	шармгоҳ	барои ў замонат мекунам.
57	Одоби дохил шудан ба манзил ва одоби ғизо хўрдан	Ҳар гоҳ касе ҳангоми дохил шудан ба манзил ва ҳангоми шурўби ғизо Худойро ёд кунад (Бисмиллоҳ бигўяд) шайтон (ба дору дастаи худ) гўяд: На хонае барои шумо боқӣ монд, на ғизо, вале чунончи бидуни зикр ва ёди илоҳӣ дар хона дохил шавад ё шурўъ ба ғизо хўрдан кунад, шайтон (ба дору дастаи худ) гўяд: Ҳам манзил ва ҳам ғизо ёфтад.
58	Касе, ки аз пайи хўрдан, нўшидан ва пўшидан шукри Худоро мекунад	Ҳар кас пас аз хўрдани ғизо бигўяд: <i>“Ситоиш махсуси Худованде аст, ки чунин гизоеро арзонӣ дошта ва (бетардид) даст ёфтан ба чунин гизо манут ба нерў ва қувваи ман набуд”</i> тамоми гуноҳони гузаштааш омурзида мешавад. Пас аз нўшидани об ба ҷои «аръамани» (маро ғизо дод) «сақонӣ» (маро об дод)-ро ба кор мебарем ва ба ҷои ин ду лафз пас аз пўшидани либоси нав вожаи «касонӣ» (маро пўшонид)-ро ба кор мебарем.
69	Касе, ки мехоҳад аз машаққати манзил ва ... раҳой ёбад.	Фотима (раз.) (аз падари бузургвораи) Расулаллоҳ (с) тақозои ходим намуд. Он ҳазрат (с) хитоб ба ў ва ҳамсараш Алӣ (раз.) фармуд: Оё дўст доред чизе ба шумо биомўзам, ки аз матлубатон (ходим) арзишмандтар бошад? Ҳар гоҳ равонаи бистари хоб шудед, 34 мартаба Аллоҳу Акбар , 33 мартаба Субҳоналлоҳ , 33 мартаба Алҳамдулиллоҳ бихонед, бетардид, ин зикр аз ходим барои шумо судмандтар хоҳад

		буд.
60	Дуои қабл аз ҳамсарӣ	Агар шахсе қасди ҳамсарӣ бо ҳамсараш дошта ва ин дуоро хонад: اللَّهُمَّ جنبنا الشيطان و جنب الشيطان مما رزقتنا Ба номи Худо! Бор Худоё, моро аз шарри шайтон дур бигардон ва шайтонро аз он чи насиби мо мекунӣ (фарзандон), дур бигардон. Чунончи ҳосили ин ҳамсарӣ (ки дуои мазкур дар он хонда шуда) фарзанде гардад, ҳеҷ гоҳ шайтон қодир ба зарар расонидан ба ӯ нахоҳад буд.
61	Ҳамсара про розӣ гардонидани зан	Агар зане ба намозҳои панҷгона ва рӯзаи моҳи мубораки Рамазон пойбанд бошад ва шармгоҳи хеш ҳифз кунад ва дар дунё мутеъи шавҳараш бошад, дар рӯзи ҷазо ӯро ихтиёр мегузоранд, ки аз ҳар даре аз дарҳои биҳишт, ки худ мехоҳад, вориди биҳишт гардад. Дар ривояти дигар омада аст: Ҳар зане аз дунё биравад, дар ҳоле ки шавҳараш аз ӯ розӣ буда, биҳишти (иншоаллоҳ) хоҳад буд.
62	Неки бо падару модар, ва барпо доштани силаи раҳм	Ризогии Худованд дар ризогии падар аст. "Ҳарки дуст дорад ки ризқаш зиёда гардаду умраш дароз шавад, пас силаи раҳмро ба ҷо биёрад"
63	Кафолат	Ман ва оне, ки кафолати یتимро ба ӯҳда мегирад, дар биҳишт ҳамчун ду ангушти сабоба ва васат (миёна), ки ба ҳам

	и ятим	наздиканд, ба ҳам наздик ва ҳамчавор хоҳем буд.
64	Хушахлоқӣ	Ҳамоно, мӯъмин бо хушахлоқӣ аз ҷойгоҳ ва манзалати рӯзадоре, ки шабро то субҳ ибодат мекунад, бархурдор мегардад. Дар ривояти дигаре омада аст, ки Расулаллоҳ (с) фармуда аст: Барои инсон хушахлоқӣ дар болотарин (табақоти) биҳишт хонаеро замонат мекунад.
65	Меҳрубонӣ бо махлуқоти Худо	Ҳамоно, Худованд бар бандагони раҳмкунанда ва меҳрварзи худ тараҳҳум мекунад. Бар аҳли Замин тараҳҳум кунед, то аҳли осмон шуморо тараҳҳум кунанд
66	Хайрхоҳӣ барои мусулмон	Ҳеҷ як аз шумо имонаш комил нахоҳад шуд, магар ин ки ҳар он чи барои хеш меписандед, барои бародари (мусулмони) худ низ биписандед.
67	Ҳаё	Ҳаё ҷуз ба хайр мунҷар намешавад. Ҳаё (нишноае) аз имон аст. Чаҳор чиз аз сираи фиристодагони илоҳӣ иборатанд аз ҳаё, хушбӯӣ, мисвок, издивоҷ.
68	Оғоз кардан ба салом	Марде ба маҳзари Расулаллоҳ (с) омад ва арз кард: Ассалому алайкум . Расулаллоҳ (с) фармуд: <i>Даҳ</i> (некӣ). Сипас шахси дигар ворид шуд ва арз кард: Ассалому алейкум ва раҳматуллоҳ . Расулаллоҳ (с) фармуд: <i>Бист</i> (некӣ). Он гоҳ фарди дигар ворид шуд ва арз кард: Ассалому алейкум ва раҳматуллоҳи ва баракотуху . Расулаллоҳ (с) фармуд: <i>Сӣ</i> (некӣ). (манзури Расулаллоҳ (с) аз зикри аъдоди мутафовут дар мавриди сегонаи

		фавқ ин буд, ки ҳар як аз алфози салом шомили Ассаломуалейкум ва ... ба нисбати алфози худ аз фазои гуногуне бархурдор аст.
69	Мусофаҳа (салом)	Ду мусулмон, ки бо ҳам мулоқот карда, бо ҳамдигар мусофаҳа мекунад, ҳанӯз аз ҳам ҷудо нашудаанд, ки мавриди омурзиш қарор мегиранд.
70	Ҳифзи обрӯи дигарон	Ҳар кас монеъи обрӯрезии бародар (-и мусулмонаш) гардад, Худованд дар рӯзи ҷазо ӯро аз оташи ҷаҳаннам маҳфуз нигоҳ медорад.
71	Ҳамнишин ӣ бо солеҳон	<i>Дар қиёмат ту бо дӯсти худ</i> (ҳамрадиф хоҳӣ шуд). Анас (р) мефармояд: Саҳоба (р) аз ҳеч чиз ба андозаи шунидани ин сухан аз Паёмбар (с) хушҳол нашуда буданд.
72	Дӯстӣ ба хотири Худо	Худованди мутаъол мефармояд: Барои онон, ки ба хотири ҷалол ва азамати Ман бо ҳамдигар дӯстӣ мекунад, минбарҳое аз нур аст, ки шуҳадо ва анбиё бадон ғибта меҳӯранд.
73	Дуъо кардан барои мусулмон	Ҳар кас бародари (мусулмонаш)-ро дар ғайби ӯ дуо (-и хайр) кунад, фариштаи муаккал барои ӯ “омин” меғӯяд ва ҳамон дуоро барои худи ӯ низ аз Худо масъалат медорад
74	Талаби мағфират барои мӯъмино	Ҳар кас барои занон ва мардони мӯъмин (аз Худованд) талаби мағфират кунад, Худои мутаъол ба теъдоди занону мардони мусулмон бар некиҳои ӯ меафзояд.
	Н	

75	<p>Ҳамвор кардани роҳ барои васеъ сохтани гузаргоҳ</p>	<p>Мардеро дидам, ки чун дарахтеро, ки боиси азият ва озори мардум дар роҳи онон буд, қатъ карда буд, дар биҳишт гардиш мекард.</p>
76	<p>Тарки дуруғ ва ҷидол</p>	<p>Ҳар он кас, ки дар ҳоле, ки ҳаққ бо ўст боз ҳам аз ҷидол ва пайкор бипарҳезад, хонаеро дар канори биҳишт барои ў замонат мекунам ва ҳар кас ҳар чанд аз рӯи мазох ва шӯхӣ аз дуруғ бипарҳезад, хонаеро дар васати биҳишт барои ў замонат менамоям.</p>
77	<p>Фурӯ бурдани хашм</p>	<p>Ҳар кас дар ҳоле, ки битавонад хашми худро чори созад, онро фурӯ барад (ва бар зердасти худ бибахшад) Худованд дар рӯзи қиёмат аз миёни тамоми халоиқ ўро ихтиёр медиҳад, то ҳар он хуреро, ки меписандад, барои хеш бипазирад.</p>
78	<p>Зикри хайри дигарон</p>	<p>Ҳар касро, ки зикри хайри ў намудед, биҳишт бар ў воҷиб ва лозим мегардад ва ҳар он касро, ки ба бадӣ аз ў ёд кардед, ҷаҳаннам бар ў воҷиб мегардад. Шумоён гувоҳон ва шоҳидони илоҳӣ бар рӯи Замин ҳастед. Шумо гувоҳед ...</p>

79	<p style="text-align: center;">Таъовун ва осонгирӣ бо бародари мусулмон</p>	<p>Ҳар кас дар дунё гиреҳе аз мушкили (бародари) мўъминаш бикӯшояд, Худованд дар рӯзи қиёмат мушкилро аз ӯ мекушояд ва ҳар он кас, ки бар маъсир (касе, ки дучори мушкил шуда ва қодир ба раҳой аз он нест) осонгирӣ кунад, Худованд дар дунё ва охират кори вайро осон мекунад ва ҳар кас пардапӯшии бародари мусулмонашро кунад, Худованд дар дунё ва охират пардапӯшии вай хоҳад намуд. Худованд модоме, ки банда дар фикри ҳамкориҳои бародараш бошад, вайро ёрӣ мерасонад. Ҳар он кас, ки барои касби илм дар роҳе гом бардорад, Худованд роҳе барояш ба сӯи биҳишт ҳамвор мекунад ва ҳар гоҳ гурӯҳе дар хонае аз хонаҳои илоҳӣ (масҷид) гирди ҳам оянд, то китоби Худоро тиловат кунанд ё ба таълим ва таъаллуми он бипардозанд, сакина (оромӣ) бар онҳо нозил шуда, раҳмати илоҳӣ онҳоро дарбар мегирад ва фариштагон онҳоро ихота мекунанд. Худованд аз чунин гурӯҳе дар миёни онон, ки дар маҳзари Ўянд (фариштагон ва ... ба хубӣ) ёд мекунад ва (бетардид) он ки илмаш андак бошад, насабаш (ӯро ёрӣ нахоҳад кард) ва боиси афзунии илмаш нахоҳад шуд.</p>
80	<p style="text-align: center;">Талаби охират</p>	<p>Касе, ки ҳамм ва ғамаш охират бошад (ва танҳо барои ободии охирати хеш талош кунад). Худованд ба вай ғанои дил иноят мекунад ва қорашро бароварда месозад ва</p>

		дунё ба зиллат ва хорӣ ба назди ӯ меояд.
81	Адли ҳоким, ҷавони солеҳ, таъаллуқ ба масоҷид, дӯстӣ ба хотири Худо, иффат, садақаи махфиёна	Ҳафт гурӯҳанд, ки Худованд дар рӯзе, ки ҳеч сояе ҷуз сояи у вучуд надорад, онҳоро дар сояи Арши худ қарор медиҳад: 1. Имом ва подшоҳи одил. 2. Ҷавоне, ки ҷавониашро дар ибодати Парвардигораш сипари карда. 3. Марде, ки ба рафтани доими масҷидҳо одат кардааст (ва ҳамвора дар масҷид аст). 4. Ду марде, ки дӯстӣ ё душмании онҳо бо ҳам махсус ба хотири ризои Худои ва фақат ба хотири ӯ бо ҳам якҷо мешаванд, ё аз ҳамдигар чудо мегарданд. 5. Марде, ки зани соҳибмансаб ва зебӯро (ҷиҳати амали қабехи зино) фаро хонад ва ӯ дар посух бигӯяд: Ман аз Худо метарсам. 6. Касе, ки ончунон пинҳонӣ садақа медиҳад, ки дасти чапаш бар инфоқи дасти росташ воқиф намегардад (киноя аз ниҳояти махфиёна будани амр). 7. Касе, ки дар хилват зикри Худоро мегӯяд ва чашмонаш (аз тарси Худо) ашколуд мегардад.
82	Аҷру подоши муазин	Тамоми чинҳо ва инсонҳо ва ҳарчи ки набошад ҳангоме ки садои муазинро мешунаванд, рузи қиёмат барояш шаҳодат медиҳанд.